

Ištraukos iš „Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo“

Gospel Topics Essay (topics.ChurchofJesusChrist.org)

Pastarųjų dienų šventieji tiki, kad monogamija – santuoka tarp vieno vyro ir vienos moters – yra nuolatinis Viešpaties įstatymas. Bibliniais laikais Viešpats kai kuriems savo žmonėms įsakė praktikuoti daugpatystę, t. y. vieno vyro santuoką su keliomis moterimis. Keletas pirmųjų Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narių taip pat gavo šį įsakymą per Dievo pranašus ir jam pakluso.

Gavęs apreiškimą, įsakantį praktikuoti daugpatystę, Džozefas Smitas vedė daug žmonių ir su šia praktika supažindino savo artimus bendražygius. Šis principas buvo vienas iš sunkiausių Sugrąžinimo aspektų tiek pačiam Džozefui, tiek ir Bažnyčios nariams. [...]

Daugpatystės pradžia Bažnyčioje

[...] Džozefas bendražygiams pasakojo, kad nuo 1834 iki 1842 m. angelas jam pasirodė tris kartus ir įsakė pradėti daugpatystę, nors jis nesiryžo to daryti. Per trečią ir paskutinį pasirodymą angelas atėjo su ištrauktu kardu, grasindamas Džozefui sunaikinimu, jei jis nepradės to daryti ir visiškai nepaklus įsakymui. [...]

Džozefas su Ema

Daugpatystė buvo sunki visiems dalyviams. Džozefo Smito žmonai Emai tai buvo skausmingas išbandymas. Apie Emos reakciją į daugpatystę parašyta nedaug; ji nepaliko jokių savo pasakojimų, todėl neįmanoma atkurti jos minčių. Džozefas ir Ema labai mylėjo ir gerbė vienas kitą. Vedęs kitą žmoną, dienoraštyje jis išliejo savo jausmus „mylimajai Emai“, kurią apibūdino kaip „drąsią, tvirtą ir nepajudinamą, nesikeičiančią, meilią Ema“. Džozefui mirus, Ema laikė jo plaukų sruogą medalione, kurį nešiojo ant kaklo. [...]

Išbandymas ir dvasinis liudijimas

[...] Pasak Helenos Mar Kimbol, Džozefas Smitas teigė, kad „šio principo taikymas šventiesiems bus sunkiausias kada nors patiriamas jų tikėjimo išbandymas“. [...]

Tokią skausmingą išbandymą paprastai nusprendžiama priimti tik po nuoširdžios maldos ir intensyviai ištyrus sielą. Brigamas Jangas sakė, kad, sužinojęs apie daugpatystę, „pirmą kartą savo gyvenime panor[o] atsigulti į kapą“. „Turėjau nepaliaujamai melstis, – sakė jis, – ir aš turėjau panaudoti tikėjimą, ir Viešpats man apreiškė tiesą apie tai, ir tai mane įtikino.“ [...]

Liusi Voker, prisiminusi stiprų sukrėtimą, kurį patyrė Džozefui Smitui jai pasiūlius tapti jo žmona, rašė: „Visa savo sielos esybė tam prieštaravau.“ Tačiau po keleto bemiegių naktų, kurias praleido klūpodama ir melddamasi, ji rado paguodą, kai jos kambarį „užpildė šventa galia“, tarsi „spindinti saulės šviesa“. Ji sakė: „Mano sielą užpildė giedra maloni taika, kurios dar nebuvau patyrusi, [...] mano visa esybė prisipildė didžiulės laimės.“

Išvada

Beveik neįmanoma pervertinti iššūkio įvesti tokią prieštaringą principą kaip daugpatystę. Dvasinis liudijimas apie jo teisingumą leido Džozefui Smitui ir kitiems pastarųjų dienų šventiesiems priimti šį principą. Nors buvo sunku, daugpatystės įvedimas Navū mieste iš tiesų „išaugino sėklą“ Dievui. Nemaža dalis dabartinių narių kilę iš ištikimų pastarųjų dienų šventųjų, kurie praktikavo daugpatystę.